

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej K.
przeciwko D. A. i in. ,
o rozwiązanie stosunku najmu i eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 marca 2013 r.,
na skutek skargi pozwanych
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 listopada 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

D. A., M. A. działający w imieniu własnym oraz w imieniu małoletnich dzieci P., T. oraz J. A. wniosli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie II Ca .../11, którym ten Sąd, z apelacji strony powodowej, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. i rozwiązał stosunek najmu lokalu mieszkalnego nr 1 położonego w K. przy ul. K. 92 łączący Gminę Miejską K. z D. A. i M. A. i nakazał pozwanym [...] aby opuścili i opróżnili z rzeczy wymieniony lokal i wydali lokal stronie powodowej.

Wnoszący skargę w ramach przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązku uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy wskazali, że w związku z zapadłym wyrokiem byli zmuszeni nagle zintensyfikować starania w przygotowaniu innego lokalu do zamieszkania, co z uwagi na konieczny pośpiech naraziło ich na szkodę, która wyraża się w konieczności poniesienia kosztów przeprowadzki. Dodatkowo M. A. i D. A. zostali pozbawieni możliwości wykupienia zamieszkiwanego przez nich lokalu z uwzględnieniem 90 % bonifikaty, przewidzianej miejscowym prawem powszechnie obowiązującym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a limine (por. postanowienia z dnia 7 lutego 2008 r., IV CNP 223/07, niepubl.; z dnia 17 czerwca 2008 r., I BU 18/07, niepubl.; z dnia 16 października 2009 r., IV CNP 56/09, niepubl.; z dnia 5 sierpnia 2010 r., IV CNP 44/10, niepubl.; z dnia 17 sierpnia 2010 r.).

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru oraz na powołaniu lub przedstawieniu dowodów lub innych środków uwiarygodniających jego twierdzenie (postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05, niepubl.; por. także art. 243 k.p.c.). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonywającego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10).

Skarżący wprowadzili zamieścili w skardze element dotyczący uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, ale nie przeprowadzili wyводу, z którego wynikałby określony kwotowo rozmiar szkody zwłaszcza, że jej powstanie szkody wiąże z różnymi zdarzeniami (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., I CNP 33/12, niepubl.). Jednocześnie trzeba uwzględnić, że wskazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku określonej kwoty jako wartości przedmiotu zaskarżenia nie stanowi wykonania obowiązku uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej prawomocnym orzeczeniem (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 października 20012 r., sygn. akt IV CNP 46/12, niepubl.; z dnia 24 lutego 2012 r., I CNP 52/11, niepubl.; z dnia 5 października 2009 r., IV CNP 23/09, niepubl.).

Ponadto w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że do spełnienia przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest istnienie szkody w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Taki wniosek wynika z wykładni literalnej powołanego przepisu dokonywanej w związku z art. 424¹ § 1 k.p.c. i art. 417¹ § 2 k.c., w których ustawodawca powtórzył zawarty w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. zwrot „została wyrządzona szkoda”. Sformułowanie to świadczy o tym, że omawiana skarga przysługuje stronie tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem została już stronie wyrządzona szkoda (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia

4 sierpnia 2009 r., II CNP 43/09, niepubl., z dnia 10 grudnia 2010 r., III CNP 48/10, niepubl., z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110; 29 maja 2009 r., I CNP 34/09, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.